

[Lønger]

Den anden og helt afgørende fordel for vores vedkommende er, at disse nye regler vil føre til en klar forenkling af systemet. Der bliver færre irriterende sager, der dybest set kun drejer sig om småpenge. Der bliver færre sager, der går ud på, at man med ret utraditionelle midler skal kontrollere, hvorvidt folk faktisk har de udgifter, som de fradrager, eller de ikke har. Især prioriterer vi ligningsmyndighedernes tid på en langt, langt bedre måde med den fordel, at de kan se noget mere på andre og betydelig større beløb, som er opført på selvangivelserne, og hvor der er langt større mulighed for snyd end på dette område, der for hver enkelt drejer sig om relativt små beløb i forhold til, hvad der i øvrigt er inde i systemet.

Derfor kan vi give tilslutning til lovforslaget. Men jeg vil godt for en ordens skyld sige, at vi altså ikke dermed har givet tilslutning til det, der måtte ligge i regeringens interne våbenhvile, bodspengene til centrumdemokraterne, eller hvad pokker det drejer om. Jeg vil også for en ordens skyld sige, at man ikke kan udlede som en naturlig ting af denne forenkling af befordringsfradraget, at privatbilismen skal styrkes på anden vis.

Altså tilslutning, som det ser ud nu. Hvad man i øvrigt måtte have aftalt, må vi se på til den tid. Det har vi i hvert fald ikke automatisk givet tilslutning til.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg er sikker på, at det ikke blot er regeringen og regeringspartierne, men alle de partier, der har ytret sig her under debatten i dag, der føler, at det er en stor dag, at vi kan få praktisk taget enstemmighed, om ikke fuldkommen enstemmighed, om den største enkelte reform for så vidt angår forenklingen af skattesystemet, der er lavet i de seneste år.

Det er rigtigt, at det forslag, der kommer frem, er et resultat af samtaler, jeg har ført med adskillige partier om spørgsmålet. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke for disse samtaler, idet jeg synes, der er kommet mange overordentlig konstruktive tanker frem, således at forslaget i dag kan få tilslutning.

Man har fra ordførernes side gennemgået forslagens indhold og alle de fordele, der er ved det. Det er jo blevet fremhævet, at det fjerner det uværdige forhold mellem borgere

og skatteadministration, det fjerner uligheden mellem folk, der har stort set ensartede forhold, det fjerner jackpoteeffekten, det er neutralt for så vidt angår spørgsmålet om valg af befordringsmiddel, det fjerner småkriminaliteten ved samkørsel, og det fjerner også den forskelsbehandling, der har været mellem visse bilkørere og dem, der har foretaget det, vi kalder for parallelkørsel. Alle disse fordele opnås, og det er noget, man kun kan være glad for.

Til de enkelte ordføreres indlæg vil jeg sige, at det undrede mig lidt, at hr. Lykketoft var en smule sarkastisk med hensyn til spørgsmålet om fremsættelsen af et lovforslag om nedsættelse af registreringsafgiften for sikkerhedsudstyr. Regeringen agter at fremsætte et sådant lovforslag, hvor vi nedsætter registreringsafgiften for nyt sikkerhedsudstyr, der er monteret i de færdige biler. Vi gør det simpelt hen af hensyn til større færdselssikkerhed, et spørgsmål, som regeringen lægger afgørende vægt på. Det er kommet frem under adskillige debatter her i folketinget, den interesse, man nærer fra mange sider i folketinget og ikke mindst fra regeringspartierne for større færdselssikkerhed. Man kunne jo spørge, hvorfor hr. Lykketoft ikke, dengang han var skatteminister, fremsatte et sådant forslag. Men nu vil det altså komme, og man kan jo gøre en god gerning tids nok.

Jeg vil da gerne sige, at når fru Bente Juncker sammenkæder det med dette forslag, så er det ikke helt forkert. Netop når vi nu har taget hul på pakken med spørgsmålet om befordring o.lign., som jo angår trafikken og trafikssikkerheden, er det da helt naturligt, at vi benytter lejligheden til at udarbejde et forslag, som jeg håber kan blive fremsat snarest.

Hr. Fogh Rasmussen fremhævede meget grundigt baggrunden for, hvorfor vi har et befordringsfradrag. Det er jo rigtigt. Man kunne dertil føje, at vi har det også af en anden grund, nemlig at vi ønsker, at vores samfund skal bevare den mobilitet, der ligger i, at folk kan vælge deres arbejdsplads uden hensyn til bolig og deres bolig uden hensyn til arbejdsplads. Det er et gode i dette samfund, som vi gerne vil betale noget for, og det gør samfundet jo gennem dette befordringsfradrag. Det forklarer samtidig, hvorfor det er meningsløst at give befordringsfra-